

Tompa Gábor
ÜNNEPÉLYES SZÓNOKLAT

Egymást káromló testvérek!
Egyazon nemzet tagjai!
Ti vagytok mind a nép, a Nemzet,
kiket a női nemhez tartozó
anya – s nem génmutált turul vagy
pávián! – egy szerelmes pillanatban,
amit apává varázsolt bűnös férfival, s nem
génésebészttől származó hímtaggal
felszerelt, bölcsességét hurrogva
sirató bagollyal töltve nemzett,
gyalázzátok csak egymást bátran
tovább, hiszen az ördög úgyis mindent
felfal s elvisz, elcsen, magával ragad,
pokolra halmoz, benyújtja s kifizeti a
számlát, megadja tartozását s eldönti
ki-ki hovatarozását, kajánul nézi s
élvezi, hogyan szívárogo el a véretek e
kerge játszmán, egymás hegyén-
hátán, egymás hátát hegyezve, mint a
sátán, háttal a hullahegynek ki-ki a
saját képét legyezve – nem ízlik, lám, e
bűz annak sem, ki tisztátalan játékot
űz és sokallja ezt a nyolcmilliárdnyi
csőcseléket, s benne tizenötmillióan,
történelem Hádeszében edzett, de a
bukásból sosem okulva, saját húsát
féregként rágja egy önnön átkát
buzgón beváltó nemzet, mert
vértagadó most minden párt és érdek,
hol naponta parancsra tízezres
pusztulást mérnek, gnóm
maszkosok fényes nappal rohannak

gázkarneválra, amíg hamis
történetekkel mosnának vért s agyat
fillérekért eladott krónikások, s a sír
felett nincs férfimunka már, csak
acsarkodó, megvadult véredek,
koncra gyúlt martalócok, kik Isten
munkáját korcs poénra váltanák, mint
olcsó kabaréban a hatalom behunyt
fél szeme előtt cicázó nemtelen
pojácák! És ti, megvezetésből jelesre
vizsgázott, Tereziász emlőit cafatokra
rágó, hullabűzös hírcápák,
marcangoljátok Európa tomporát
tovább, áment úgysem mond senki
rátok, s nem marad hátra már, csak
egy őskönyvből örökölt, el nem kiáltott
néma átok:

Változó idők, 2020
(110 x 92 cm, vegyes technika, farost)